

העותר: שר הפנים

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

- נ ג ד -

המשיבים: 1. ניקול ברנר-קדיש
2. רותי ברנר-קדיש
3. מתן ברנר-קדיש

ע"י ב"כ עוה"ד דן יקיר ו/או דנה אלכסנדר ואח'
האגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, ת"א
טל': 03-5608185, פקס: 03-5608165

תגובת המשיבים להודעת העותר

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 5.2.08, מוגשת בזה תגובת המשיבים להודעת העותר מיום 24.1.08.

1. העותר הביע סוף כל סוף את הסכמתו למחיקת העתירה לדיון נוסף. יחד עם זאת הוסיף הוא להסכמה זו ק"ן סייגים והבהרות, שסותרים את הדין ואת פסק הדין (סעיפים 4 ו-5), והוא אף מרהיב עוז בנפשו להתנות את הסכמתו למחיקת העתירה בעיגונם של כל אלה בפסק הדין, שיינתן בדיון הנוסף (סעיף 6).
2. בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות בשתי ידיים התנייה זו, ואם העותר יעמוד עליה, יתבקש הוא להכריע בעתירה ולדחותה על הסף ואף לגופה.
3. אין שחר לטענה בסעיף 4, כאילו פסק הדין נשוא הדיון הנוסף מבוסס על כך שמדובר באם ולא באב, במאמצים שהם אזרחי ישראל או בילד ביולוגי דווקא. דבר מכל אלה לא היווה בסיס לפסק הדין.

4. כמו כן פסק הדין עוסק ברישום פריט רישום, המהווה ראייה לכאורה לנכונותו, ולכן אין יסוד להסתייגות בסעיף 5, לפיה "עמדת המדינה היא כי מבחינה משפטית הלכת פונק שלזינגר אינה חלה כאשר מדובר בפריט רישום המהווה ראייה לכאורה לנכונותו." יוער בהקשר זה, כי בניגוד למשתמע מסעיף 5 לא ידוע למשיבים, כי חל שינוי כלשהו בנהלי הרישום של העותר מאז מתן פסק הדין; המשיב מוסיף ורושם – כשם שעשה עוד בטרם פסק הדין – אימוצים שנערכו בחו"ל על ידי מי שלא היו תושבי ישראל במועד האימוץ בהתבסס על פסקי אימוץ זרים.

5. לפיכך אין כל יסוד לאבחנות, שמתיימר העותר לערוך בין פסק הדין לבין מקרים הדומים לו, ובוודאי שאין מקום לכך שבית המשפט הנכבד ייתן להן מראית עין של גושפנקה, אפילו אם יצויין בפסק הדין שזו עמדתו של העותר.

6. בנוסף לנימוקים למחיקת הדיון הנוסף, שפורטו על ידי המשיבים בהודעותיהם בעבר – פסק הדין בעניין ירוס-חקק, פסק הדין בעניין בן-ארני, הצעת החוק שיזם העותר עצמו להסדרת הסוגיה – אך לאחרונה אימץ היועץ המשפטי לממשלה פרשנות מרחיבה לחוק אימוץ ילדים, שתאפשר לבני זוג בני אותו המין לאמץ ילדים במגוון מקרים מעבר למה שנקבע בעניין ירוס-חקק. והנה בעוד יד אחת מרחיבה את אפשרויות האימוץ של בני זוג בני אותו המין בארץ, היד השנייה מנסה לצמצם את אפשרויות האימוץ לאותם בני זוג בחו"ל.

העתק סיכום הדיון אצל היועמ"ש מצ"ב.

7. מאז מתן פסק הדין נשוא הדיון הנוסף במאי 2000 נמנע העותר שלא כדין מלרשום צווי אימוץ של בני זוג בני אותו המין שניתנו בחו"ל. בדיון ביום 9.12.07 לאור הביקורת החריפה של בית המשפט הנכבד בעניין, רשם בית המשפט בהחלטתו את הצהרת באת כוח העותר, לפיה "משרד הפנים ירשום את האימוץ של ילדיהן הנוספים של המשיבות 1 ו-2, וכי פסק הדין יחייב את משרד הפנים לקיים את רישומי האימוצים בהתאם לאמור בו עד לשינוי החקיקה." והנה שבועות ספורים לאחר מכן נדהמו המשיבים לגלות, כי להצהרה זו אין כל כיסוי. בעקבות בירורים, שערכה עוה"ד עירא הדר, ב"כ בנות הזוג ירוס-חקק וזוגות נוספים שאימצו על פי הלכה זו, התגלה, כי רישום צו האימוץ של המשיבות וכן של בני זוג בני אותו המין שאימצו בישראל מעולם לא נרשם במרשם האוכלוסין (המתנהל כיום באופן ממוחשב), שכן משרד הפנים מעולם לא טרח להתאים את התוכנה של המרשם כנדרש. רק כעת החלה העבודה על עדכון התוכנה, שסופה מי ישורנו. ב"כ המשיבים פנה בעניין זה לב"כ העותר ביום 28.1.08, אך לא קיבל כל מענה.

העתק פניית ב"כ המשיבים מצ"ב.

8. לפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לעותר להודיע מתי יושלם עדכון התוכנה ואיך בדעתו להבטיח מתן שירות הולם לזוגות בני אותו המין, שרישום צווי האימוץ שלהם מתעכב. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

18 בפברואר 2008

דן יקיר, עו"ד
ב"כ המשיבים